

Kampen för ett språk

Dövas två språk och tvåspråkighet i skolundervisningen i Sverige 1809–1990

Författare: Kjell Lundström

Unik studie om dövundervisningens historia

Ska döva lära sig att tala eller att teckna? Synen på det har varierat från den första dövundervisningen i Sverige år 1809. Kjell Lundström undersöker vilka tankegångar som var styrande under olika tidsperioder och dövas reaktioner på denna styrning. En uppfattning som härskade fram till 1900-talets början var att den döve stod på en låg mental nivå och att teckenspråket var utvecklingshämmande för den döve och sågs som ett lägre språk. Under den audiologiska perioden på 50- och 60-talen förväntades alla elever lära sig tala med hjälp av hörselteknisk apparatur.

I texten beskrivs hur de döva framförde sina protester genom att hävda att teckenspråket hjälper den döve att bygga upp sin omvärldsuppfattning. De döva fick dock inget gehör och tvåspråkigheten infördes först 1983. Under årens lopp förvandlades Sveriges Dövas Riksförbund till att bli en framträdande dövpolitisk påtryckargrupp.

Författaren analyserar sitt historiska och empiriska material dels ur ett kommunikativt perspektiv, dels ur ett maktperspektiv.

Kjell Lundström är universitetslektor i pedagogik och har under många år utbildat hörselklasslärare, dövlarare och talpedagoger vid Lärarhögskolan i Stockholm.

Disputation: fredag 10 februari 2006, kl 13.00

Lokal: Lärarhögskolan i Stockholm, Dahlströmsalen, Hus D, Rålambsvägen 26

Opponent: Professor Gunilla Preisler, Stockholms universitet, Psykologiska institutionen

För ytterligare information, kontakta Kjell Lundström, 08-604 59 64 eller HLS Förlag, Marie-Anne Colliander, 08-737 56 65.

Med vänlig hälsning

HLS Förlag